

№ 18(25)
Aug. 17 серп.
2014

Вітаємо із Днем Незалежності!
Celebrating Ukraine's Independence Day!

Українська
Православна
Катедра
Св. Володимира

St. Volodymyr
Ukrainian Orthodox
Cathedral

400 Bathurst St.
Toronto, ON
M5T 2S6

Каплиця
Всіх Святих
Землі Української

All Saints of Ukraine
Chapel

1280 Dundas St. W.
Oakville, ON
L6M 4H9

Катедральні ДЗВони Cathedral Bells

Катедральні Дзвони

Виходять що два тижні

Cathedral Bells

Published biweekly

ISSN 1911-6926 (Print)

ISSN 1911-6934 (Online)

Saint Volodymyr Cathedral

✦ Published in Canada ✦

Editorial Staff

**The Rt. Rev. Protopresbyter
Bohdan Sencio • Dean**
905-238-0132

Walter Chewchuk
416-603-3224

Wasył & Nadia Sydorenko
416-604-1740
mail@htplus.net

Parish Priests

**The Rt. Rev. Protopresbyter
Bohdan Sencio • Dean**
905-238-0132

**The Very Rev. Archpriest
Dr. Jaroslaw S. Buciora**
905-855-7757

Cathedral Office

Open

Thursday - Friday • 9 am - 5 pm
Saturday - Sunday • 9 am - 1 pm

Wasył Pawluk
Administrator
416-603-3224
416-603-1443 (fax)
office@stvolodymyr.ca

406 Bathurst Street
Toronto, ON M5T 2S6

Mission Statement

Cathedral Bells is a publication of the parish of Saint Volodymyr Ukrainian Orthodox Cathedral in Toronto, Canada (UOCC).

Its mandate is to enunciate the Orthodox Christian faith, to foster the mission of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, to provide a forum for the discussion of issues important to the church and its members, to publish notices and reports of events in our community, and to encourage all of our readers to explore all available sources of Orthodox Christian information.

On the Cover

The cover features a detail from the icon *All Saints of Ukraine* by Canadian iconographer Vera Senchuk. The first rank of saints features from left to right: St. Theodosius of Kyiv, St. Anthony of Kyiv, St. Hlib the Martyr, St. Borys the Martyr, St. Volodymyr Equal-to-the-Apostles, St. Olha Equal-to-the-Apostles, St. Ihor of Kyiv, St. Alexius (Biakont), St. Michael the first Metropolitan of Kyiv, and St. Petro (Mohyla).

Available online: www.stvolodymyr.ca

Проф. І. Ф. Власовський

ПРЕОБРАЖЕННЯ ГОСПОДНЄ

“На горі преобразився еси, Христе Боже, і ученики Твоя бачили славу Твою, скільки можна було, щоби коли побачать Тебе розп’ятого, зрозуміли добровільне страждання Твоє і світові проповідували, що Ти воістину Сяйво Отчеє”.

(Кондак на Преображення Господнє)

Подія Преображення Господа Ісуса Христа, про яку оповідають євангелісти Матфей (17:1-9), Марк (9:2-9) і Лука 9:28-36), мала місце в Галилеї, на горі Фаворській, в останній третій рік громадського служіння й проповіді Господа. Свято церковне в пам’ять цієї події Східня Православна Церква урочисто святкує, як одне з дванадесятих свят, від VII-го віку; на Заході, в Католицькій Церкві, це свято прийнято далеко пізніше і не вважається за велике.

Євангельські попередні події, зв’язані з Преображенням Господнім

Господь Ісус Христос, “проповідуючи Євангеліє Царства та ціляючи всякі недуги і всяку неміч у людей”, міг ступнево тільки відкривати тайни Свого посланництва в світ. Свого місянського подвигу, як Богочоловіка, для спасіння людей. Бо ж, з огляду на сподівання в народі Ізраїльському Месії, як земного царя їхнього, навіть найближчі ученики Христа не могли відразу зрозуміти і сприйняти образу Месії Страждучого, Розп’ятого за гріхи людства. Чим ближче одначе було до сповнення пророцтва: “Він поранений був за гріхи наші і мучений за беззаконства наші, кара за увесь світ наш впала на Нього, ранами Його ми були оздоровлені,” (Ісаїї 53:5) тим все ясніше Господь ученикам Своїм відкриває образ Правдивого Месії Христа.

Cover: Street mural in Kyiv, Ukraine for Independence Day 2014.

В Кесарії Филиповій запитує Він учеників, за кого люди приймають Його, а після відповіді їхньої зараз же знову запитує: “А ви за кого Мене приймаєте?” Палкий Симон-Петро перший за всіх відповідає: “Ти єси Христос, Син Бога Живого”.

Це ісповідання Петрове похваляє Господь і на камені цього ісповідання обіцяє збудувати Церкву Свою, якої не подолають сили пекельні. (Мтф. 16:18) Але тут же Господь стверджує, що таке ісповідання в устах Петра було тоді не його власним глибоким розумінням образу і подвигу Богочоловіка Христа, Сина Божого, а об'явленням йому Отця Небесного. “Блажен єси, Симоне, сину Іонин, бо не тіло і кров відкрили тобі, а Отець Мій, що на небесах.” (Мтф. 16:17) Господь називає щасливим Петра, що сподобився він бути в цьому ісповіданні ряддям благодаті Божої.

Тайна пришествя на землю Христа, як Сина Божого, відкрита, але Господь наказує ученикам нікому ще не говорити, що Він Ісус Христос. Самим же ученикам далі продовжує Господь відкривати тайну Свого пришествя. “З того часу, – каже євангелист, – почав Ісус виявляти ученикам Своїм, що Йому треба йти в Єрусалим і тяжко потерпіти від старших і первосвящеників і книжників, і вбитим бути і на третій день воскреснути.” (Мтф. 16:20-21)

І при цих бесідах виявилась невідповідність учеників до сприйняття ними Тайни викуплення роду людського Спасителем, Сином Божим. Той самий Петро, устами якого говорив Отець Небесний, тими ж устами почав тепер перечити Господу, так що Господь заборонив Петрові, кажучи: “Геть від Мене, сатано! Бо ти думаєш не про те, що Боже, а про те, що людське.” (Мр. 8:32-33) Видно, що людське, земне, уявлення Месії, як земного царя Ізраїля, таки сильніше було тоді в душі Петра, ніж ісповідання Христа Сином Божим, Який прийшов світ спасти від гріха, прокляття і смерті.

Далі послідувала наука Господа про те, що належить робити людині, щоб спасти душу свою: “Коли хто хоче йти за Мною, нехай відречеться від себе й візьме хрест свій та йде за Мною”. Це означало думати не про людське, а про Боже. Нехай цілий світ пригорне до себе чоловік, а якщо душу свою занастить, яка буде йому користь з того в час, коли прийде Син Чоловічеський в славі Отця Свого, з ангелами Своїми, щоб віддати кожному по ділах його. (Мтф. 16:24-27) І цю бесіду кінчив Господь словами: “Є деякі з тут приявних, що не дізнають смерти, поки побачать Сина Чоловічеського, що йде в Царстві Своім.” (Мтф. 16:28) По розумінню Отців Церкви, цими словами Господь і заповів Святе Його Преображення.

Преображення Господнє мало ціллю показати ученикам, які з тяжким смутком (Мтф. 17:23) зустрічали мову Христа про близькі страждання Його, – Божественну славу їх Учителя, поглибити в них ісповідання Христа, як Сина Божого, Який добровільно прийняв на Себе тіло й душу людські, не переставши бути Богом, і – по чоловічеству, а не по Божеству, вічному Сяйву Отчому, – добровільно ж має постраждати для вибавлення людей від гріха, прокляття і смерти. Цю ціль преславного Господнього Преображення вказує Св. наша Церква в приведеному на вступі кондаку на свято Преображення.

Де і як звершилося Преображення Господнє

Вже через шість день після таємничих слів Господа про деяких присутніх, які не помруть, не побачивши Сина Чоловічеського, що гряде в Царстві Своім, наступило для таких це святе Його Преображення.

Було це в Галилеї, куди Христос з Кесарії Филипової перейшов з учениками, направляючись в краї Юдейські до Єрусалиму. Осібно від кряжу гір Назаретських стоїть висока гора Фавор, всесвітньо відома, як місце Преображення Спасителя.

Кінчався день. Господь мав звичай віддалятися від учеників і народу для нічної до Бога Отця Молитви. На цей раз, залишивши під горою народ і інших учеників, Христос взяв з Собою Петра, Якова та Іоана і з ними піднявся на верхи Фавору. Там Господь віддався молитві, а ученики, за оповіданням євангелиста Луки, обважніли сном. Коли ж вони прокинулись, то побачили перед собою невимовний світлосяйний Образ: лице Господа сяяло, як сонце, одежа Його була блискуча і біла, як сніг; не Сам був Господь, а з Ним, у небесному тому світлі, стояли старо-заповітні пророки Мойсей та Ілія, які розмовляли з Господом. Про що? Про те саме, що в останніх часах відкривав Христос ученикам: “про скінчення Його, яке Він мав завершити в Єрусалимі.” (Лук. 9:31)

Ученики до глибини були зворушені видінням цієї Божественної слави Христа, яку показав Він їм, оскільки людське єство бачити її може. Бо ще в Старому Заповіті Бог сказав Мойсею: “Не можна тобі бачити лице Моє, бо не житиме вже людина, що бачила лице Моє.” (Ісх. 33:20) Передчуття блаженства святих в Царстві слави Христової наповнило душі учеників при спогляданні ними Господа в Його Преображенні перед ними. І цією духовною насолодою викликані були слова Петра: “Господи! Добре нам тут бути: коли хочеш, поставимо тут три намети: Тобі один, Мойсеєві один і один Ілії.” Але як він це казав, хмара ясна заслонила учеників, закривши від них осліплюючу славу, а з хмари почувся голос Неба, що стверджував, як і при хрещенні Господнім на Йордані, за кого належить приймати ученикам і взагалі людям Христа: “Це Син Мій улюблений, в Йому Моє благовоління. Його слухайте.” (Мт. 17:5) “Його слухайте” – не було сказано при хрещенні Господнім. Тут в цьому наказі Вишнього чи не почув ап. Петро докору за ті заперечення, з якими виступав він при словах Господніх про хресний подвиг Христа в Єрусалимі?

В страху від голосу Небесного Отця попадали й лежали ниць ученики, поки Христос не доторкнувся до них і не сказав: “Встаньте і не бійтесь!” Звели очі і побачили Ісуса в звичайному Його земному виді. Господь наказав їм нікому не говорити про те, що було на горі, доки Син Чоловічеський не воскресне з мертвих. (Мтф. 17:9)

Св. Рівноапостольна Олена, мати імператора Константина Великого, в IV віці збудувала на св. горі Фаворський церкву в честь свідків Преображення Господнього – апп. Петра, Якова й Іоана. В часі хрестових походів була збудована на Фаворі й латинська церква. Але сарацини поруйнували християнські святині, і з XIII віку вершина Фавору стояла незаселеною, тільки прочани підіймалися сюди помолитися в руїнах церковних. Тепер, на місці давніх руїн, є на горі Фаворській два нових монастирі – грецький, на честь Преображення Господнього, і латинський. Настоятелем православного Преображенського монастиря є архієпископ Фаворський.

Догматичне й моральне значення Преображення Господнього

Євангельські події, маючи історичне значення, в той же час мають непереходяче, віковічне значення в справах віри й моралі християнської, науки Церкви, яку придбав і заснував Христос дорогоцінною кров'ю Своєю. (Діян. 20:28; I Петр. 1:19)

Як євангельська історична подія, Преображення Господнє потрібне було для просвітлення й скріплення в учениках Христа віри в Нього, як в Сина Божого, і в Царство Його, як в Царство не від світу цього. Для учеників Христа це один з Божественних актів на шляху підготовки їх до апостольства, до проповіді про Христа Сина Божого, Розп'ятого і Воскресшого.

Але одночасно цей акт для всієї Церкви Христової і на всі будучі часи має догматичне й моральне значення. З погляду догматичного, Преображення Господнє стоїть

найперше у тісному зв'язку з догматом Воскресіння Христа, Вознесення Його на небо і з догматом про друге пришестя Господа для Страшного Суду.

В Преображенні Свому Господь Славою Свогого Божества, в час молитви, осяяв Своє чоловіцтво, так що цієї слави й світла повна була не тільки душа, а й тіло Богочоловіка, що в лиці Господа просвітилось як сонце. Чи таке явлення слави й сили Божої во Христі за життя не було запорукою, що ті ж слава й сила Божі в Ньому довершать чудо воскресіння тіла Його й по смерті Його? Так. Слава, показана ученикам на горі Фаворській, була прообразом тієї Божественної слави, якою Господь, по наругах, стражданнях і смерті хресній, переміг саму смерть, воскресши з мертвих, після чого являвся ученикам і другим і з тією ж славою вознісся, в преображеному при воскресінні тілі, на небо.

Догматичний зв'язок Преображення Господа Ісуса Христа з другим Його пришестям встановляє сам самовидець Преображення апостол Петро. Як заповіт перед скорим вже відходом своїм з землі, кличе Апостол вірних завжди пам'ятати про своє християнське покликання, аби відкрився їм вхід у вічне Царство Господа нашого й Спасителя Ісуса Христа, яке наступить з Другим Його пришестям. А Друге це пришестя Апостол основує тут якраз на події Преображення Господнього, свідком якого він був. “Бо не за видуманими байками пішовши, – пише ап. Петро, – звістили ми вам силу й пришестя Господа нашого Ісуса Христа, але ставши самовидцями величі Його. Бо Він прийняв від Бога Отця честь і славу, коли зійшов до Нього від величної слави такий голос: “Цей Син Мій улюблений, в Якім Моє благовоління. І цей голос, що сходив з неба, чули ми, коли були з Ним на святій горі.” (2 Петр. 16-18)

І в другому відношенні Преображення Господнє має догматичний зв'язок з християнською есхатологією (вчення про кінець світу). Ап. Павел пише: “Наше життя

на небесах, звідки ми дожидаємо й Спасителя, Господа Ісуса Христа, Який преобразить понижене тіло наше так, щоб воно стало подібне до тіла слави Його, силою якої Він може й покорити Собі все.” (Филип. 3:20-22) Апостол говорить тут про воскресення тіл померлих, а рівно ж і про Преображення тілесне живих – при кінці світу. “Тіло слави Господа” – це тіло Його по святому Воскресінні, а прообраз того “тіла слави” даний був на горі в Преображенні Господа. “Показуючи зміну людської природи, що буде в Друге славне пришествя Твоє, Ти на горі Фаворі преобразився, Владико”... співає Св. Церква в свято Преображення Господнього. (Сідальний на утрени)

Чи таке преображення обмежиться тільки людською природою? Чи не наступить воно в кінці світу цього й для всієї природи? І чи не має тоді подія Преображення Господнього, з догматичної точки погляду, космічного значення? “По обітниці Його (Господа Христа) ми дожидаємо нових небес і нової землі, в яких правда живе”, – пише апостол Петро. (2 Петр. 3:13) “І побачив я нове небо і нову землю”... говорить в Об’явленні апостол Іоан. (21:1)

Великою є ця есхатологічна тайна появи іншого неба і нової землі, але, за наукою Отців Церкви, оснований на Св. Письмі, не буде це друге творіння світу, а власне перетворення, Преображення світу. “Цей тлінний світ кінчиться тим, що перетвориться в нетлінний.” (Катехизис митр. Філарета) Апостол Павел каже: “Творіння з тугою дожидає об’явлення синів Божих. Бо суєті піддалося творіння не добровільно, а задля того, хто покорив його, в надії, що й саме творіння визволиться з неволі тління на свободу слави дітей Божих.” (Рим. 8:19-21)

З догматичною наукою Церкви, як з християнським світоглядом, нерозривно зв’язана її моральна наука. В тропарі на свято Преображення Господнього св. наша Церква вкладає в уста вірних моління: “Нехай засяє і

нам, грішним, світло Твоє споконвічне, молитвами Богородице, Світодавче, слава Тобі!" Про дарування якого світла молимо тут Господа? – Це не те світло правдивого розуміння образу і подвигу Месії Христа, яке потрібне було ученикам Господнім перед хресними стражданнями Його. Ми земний подвиг Христа, Сина Божого, для спасіння людей маємо звершений. Нам Господь може сказати: "Для вас Я став людиною, для вас видимо ходив по землі, за вас був битий, за вас поруганий, за вас розп'ятий, піднесений на дерево, за вас, земнородних, напоєний оцтом, щоб вас зробити святими і небесними. Царство Моє дарував вам, всіх вас назвав Своїми братами і низпослав вам Духа Святого. Що міг Я зробити більше цього всього і не зробив для того, щоб спасти вас?" (Єфрем Сирін) Так. Ми маємо Церкву Христову з її наукою, як жити, і що нас чекає, як прийде День Господній. Тому нашою молитвою про осяяння нас світлом св. Преображення може бути таке моління св. Отця Єфрема Сиріна: "Ти, що весь світ просвітив благодаттю, просвіти і очі серця нашого, щоб возлюбити нам Тебе, Владико, і з любов'ю виконувати завжди волю Твою", за заповітом Отця Небесного на горі Фаворській: "Його слухайте!"

*St. Volodymyr Cultural
Centre (Oakville) Inc.*

*Осередок Культури
Святого Володимира*

Pavilion
ON THE PARK

1280 Dundas St. W., Oakville, ON L6M 4H9

Tel: 905-847-6477 Fax: 905-847-6478

www.svccoakville.com

Fr. A. Coniaris

THE TRANSFIGURATION

The Glory of Christ

Four important scenes of our Lord's life took place on mountains. On one, He preached His famous Sermon on the Mount; on the second, he showed His glory as God; on the third, He offered Himself in death for our sins; on the fourth, He ascended into Heaven.

Today we shall discuss the second mountain-top experience of our Lord: His transfiguration on Mt. Tabor.

What is the Transfiguration? One day Jesus and three of His disciples, Peter, James and John, went to the peak of Mt. Tabor. There an amazing change came over Christ as He prayed. The Gospel writers seem to be at a loss for words to describe fully what happened. St. Matthew says:

“And His face did shine as the sun, and His clothes were white as the light”.

St. Mark reports:

“And His garments became glistening, intensely white, as no fuller on earth could bleach them”.

St. Luke writes excitedly:

“The appearance of His countenance was altered, and His clothes became dazzling white.”

What the apostles noticed as particularly beautiful and glorified were His face and His garments – the face which later would be splattered with blood flowing from a crown of thorns, and the garments which would be a robe of scorn with which sneering Herod would dress Him.

It was only a small ray of Christ's divine glory that the Apostles saw on Mt. Tabor. Still human language could not do justice to it. How can man fully describe the glory of God? There is nothing on earth to be compared to it. The only expressions the Gospels writers could use were: *“whiter than snow... brighter than the sun.”*

Do you remember how Moses looked when he came down from the holy mountain after speaking with God? So

brightly did his face shine that he had to cover it with a veil because the children of Israel were blinded by it. But the light in the face of Moses was a *reflected* glory. Do you remember how St. Stephen looked as he defended his preaching and miracles before the council members? We are told, they looked at him and saw his face as though it had been the face of an angel; but that too was a *reflected* glory. The radiance of Christ on the mountain was His very own. The divine glory of Christ did not suddenly come over Him as though God had turned a great spotlight on Him. That glory had always been there. Now it was simply shining through. For this brief moment Jesus removed the veil of His humanity to permit His disciples to see a small part of His glory as God.

St. Luke tells us that the Transfiguration took place while Jesus was praying. Is it not in periods of prayer that we are most likely to witness the glory of God? Is it not prayer that produces an inner change in man which becomes reflected in a transfigured life?

As the Transfigured Christ stood there shining in glory, two men stepped out of the past: Moses, the venerable law-giver, and Elijah, the zealous prophet. They stood there talking with Jesus about His impending death at Jerusalem:

“And two men appeared conversing with Him, Moses and Elijah, seen now in glory; And they spoke of the Death which He was to achieve at Jerusalem.”

(Luke 9:30-31)

Why Moses? Why Elijah? Moses represents the Law; Elijah the prophets. The two appear to confirm Christ as the Promised Messiah, to prove to the Jewish race and to mankind that in Christ we find the fulfillment of the Old Testament law and prophets; in Christ we have the Son of God, who gave the Law and sent the Prophets.

Moses and Elijah had been dead thousands of years. Yet they appeared, very much alive and talking with Jesus, on Mt. Tabor. Is not this proof of the fact that God can and will resurrect the dead? As He has promised:

“Marvel not at this, the hour is coming when all who are in the graves shall hear His voice and shall come forth; those who have done good, unto the resurrection of life; those who have done evil unto the resurrection of damnation.”

So taken up was Peter with the beauty of the transfiguration that he suggested that they stay there always:

“Peter said to Jesus, Master It is well that we should be here; Let us make three cabins in this place, One for Thee, and one for Moses, And one for Elijah.” (Luke 9:33-34)

While the apostles were standing at what seemed to be the very vestibule of heaven, a bright cloud, symbolizing the presence of God, the Father, suddenly passed over them. In reverence and amazement they listened as a voice spoke to them out of the cloud, words of eternal significance. “This is my beloved Son, in whom I am well-pleased, hear Him.”

“Hear Him!” There are many people, myriads of teachers and countless voices clamoring for our attention, yet to only one of these voices does God command us to listen: to the voice of His Son Jesus Christ. “This is my beloved Son...” Our whole purpose in life is to listen to the voice of God’s teaching, obey His commandments and become Christ-like.

When Moses and Elijah appeared with Christ, they were also transfigured; in Christ’s presence they too shone in glory. We have God’s promise that every true believer in Jesus will be transfigured and will share in Christ’s glory, as did Moses and Elijah.

“We shall be like Him; for we shall see him as He is.” (I John 3:2)

“The glory which Thou has given me, I have given them.” (John 17:22)

“Father, I will that they also, whom Thou hast given me, be with me where I am; that they may behold my glory.” (John 17:24)

“This is my beloved Son in Whom I am well pleased;

hear him!” Learn of Him. Obey Him. Become like Him. And eventually you too will be transfigured to shine with Him in a glory which the Gospel writers could only describe as “*whiter than snow... brighter than the sun*” and which St. Paul describes with the words, “Eye has not seen, ear has not heard, nor has it ever entered the heart of man, what things God has prepared for those who love Him.”

Stanley S. Harakas

1. WHAT IS ORTHODOXY ALL ABOUT?

Among those of us who take the role of the Orthodox Church seriously in our lives, there is oftentimes expressed a confusion about what is really at the heart of our Faith. Some emphasize the dogmas; others, the canons. Others see worship at the center of Orthodoxy, and for some it is tradition, usually understood in some single aspect of it—music, iconography, architecture, monasticism, etc.

What is Orthodoxy all about? Well, even as we try to answer the question, we should be clear that no really complete and total answer can be given to such a question. We can, however, clarify some aspects of the issue.

Orthodoxia

Our faith is Orthodox in two different, yet interrelated ways. Our “Orthodoxia” is first of all a “correct belief.” The word “orthon” in Greek, means correct, or right. “Doxa” has two meanings, the first of which is “belief.” The Orthodox Christian Church holds that it has maintained the original, true and correct understanding of the teachings of Christ and the Apostles for the twenty centuries of its existence. To be “Orthodox” is to share in that unchanged affirmation of the truths about God, the world, man, salvation, the church and what is to come in the future.

But “Orthodox” has another meaning, too. The Greek word “doxa” also means praise or worship. Our Church

sees itself as the “true worshipping Church.” These two meanings of “doxa” are clearly interrelated. True worship and true faith of necessity intermingle and enrich each other. A person who is truly an Orthodox Christian knows that faith without expression in worship is dead. And conversely, worship without faith is equally dead. The Lord taught that we are to worship in spirit and in truth. “God is spirit, and those who worship Him, must worship in spirit and truth.” (John 4:24)

Orthopraxia

Another dimension of our Orthodox Christian Faith is orthopraxia. The word “praxis” means to “act” or “ac-tion.” The Orthodox Faith is not just the affirmation of be-lief, nor is it only participation in the worship of the Church. It is also the living of the Faith in our lives. It ap-plies first of all to us as individuals as we seek to cultivate the inner life: prayer, self-discipline, fasting, patience, purity, etc. Its second application is in our interpersonal re-lations; the chief dimension of Orthodox Christian ortho-praxia is agape-love. Learning to concern ourselves and to act on behalf of our neighbor’s well-being, without selfish interest, is the main task of orthopraxia. This has special meaning as it is applied to our fellow Christians, to those of the “household of the faith” (Galatians 6:10). Its final ap-plication is concern for the well-being of our society: its political, economic and social life, especially as these influ-ence the lives of the poor, weak, unprotected and disadvan-taged people of our cities and towns and countryside.

Orthokoinonia

But Orthodox Faith, Orthodox Worship and Orthodox Ethics do not exhaust the meaning of Orthodoxy. We can coin a word to describe this next aspect of Orthodox Christianity: “Orthokoinonia.”

Orthokoinonia means true community living, with special reference to the local parish. Truly blessed and happy

is that Orthodox parish where the majority of the members put Christ first and at the head of their parish life; where the most meaningful social event in the lives of the Christians takes place on Sunday mornings in the temple; where the main task of the parish is encouraging learning and service in the name of God; where there is little conflict, jealousy, gossip and selfishness manifested among the members; where mutual concern, cooperativeness, humility, patience and interest in learning about the Faith are exhibited; and where—above all—love is chief. Such a parish is truly worthy of the title “Orthodox Christian Community.”

Orthokrisia

Finally, orthokrisia is a mark of the Orthodox Christian Faith. It means “correct judgment.” In fact, it means keeping our values in place. Orthodoxy sees spiritual things as the most important aspects of human living. Other concerns are important, of course. Health, both physical and mental; material goods; the body; education; honor; respect; achievement in all fields of human endeavour; all these and more are important. But Orthodox Christianity sees all of these things subject to a higher criterion: the criterion of the Spirit. Orthodox Christian living subjects all things in life to that criterion. All values in life are finally ranked by their relationship to God, His will for us, and our growth as persons and as a people in His image and likeness.

Orthodox Faith, Orthodox Worship, Orthopraxia, Orthokoinonia and Orthokrisia serve as markers for answering the question “What is Orthodoxy All About?” But within these boundaries there is tremendous freedom of behaviour and style of life. From the orthodox monk in a Mount Athos skete, to the Orthodox housewife Sunday school teacher, to the Orthodox student in a secular university, to the Orthodox executive in a modern American corporation, and in hundreds of other situations, Orthodoxy is lived and practiced as a way of life. This combination of Orthodox specifics and Orthodox freedom is what Orthodoxy is all about.

Конгрес Українців Канади - Торонто - Ukrainian Canadian Congress - Toronto
 Запрошує вас на - Invites you to

СВЯТКУВАННЯ
**23-ОЇ РІЧНИЦІ
 НЕЗАЛЕЖНОСТІ
 УКРАЇНИ**

Celebrate
**UKRAINE'S
 INDEPENDENCE
 DAY**

**August 23, 2014
 Centennial Park, Toronto**

<u>ПРОГРАМА</u>	<u>TIMES</u>	<u>PROGRAM</u>
Відкриття	10:00	Grounds Open
Урочиста частина	1:00	Official Opening
Концерт	2:00	Stage Show
Вечірня Забава	7:00	Outdoor Dance
Кінець	12:00	Dance Ends

Українська Кухня, Ярмарок,
 Музика, Дитячий Куток, Шахи,
 Спортивний Турнір

Ukrainian Food Fair,
 Licensed Beverage Gardens,
 Outdoor Shows, Market Place,
 Children's Corner - Crafts, Rides,
 Chess, Sports Tournament

**"ZABAVA
 Dance Party"**

Featuring
**HUDI A MOCNI
 ZAPOVID**

MEDIA SPONSOR

Tel.: (416) 323-4772

Email: info@ucctoronto.ca

Website: www.ucctoronto.ca

ПОЖЕРТВИ - DONATIONS

Senchuk Wolodymyr & Vera	20
Sluzar Vera & Brett (in memory of Rev. Sluzar).....	100
Franko Stefan & Roma.....	100
Moskaluk Ann (for carved wood candle holders)	300
Bayrachny Petro & Larissa (Chapel Fund).....	900
Chewchuk Valentyna	20
Janschula Leonid & Olya (Chapel Fund).....	2205
Hetmanczuk Victor & Alexandra (in memory of Dr. Oleh Trojan).....	200
Tkachenko Viktor	40
Anonymous (This donation is given to commemorate my dearest mama Irina Vasilievna Osipenko (08.08.1934 - 11.06.2011) who would be 80 this day August 8, 2014. She was generous and kind person for her family and everyone around her. Please pray for her soul).....	50

CATHEDRAL RENOVATION FUND

Dr. Sulyma Lelia.....	1000
Rev.Bohdan & Dobr. Kateryna Sencio	1000
Bogutskiy Gennadiy (in memory of grandfather Oleksa Pasichnyk)	100
Bogutskiy Borys (in memory of grandfather Oleksa Pasichnyk).....	50
Chifa Vaselena.....	300

**УСІМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ ЩИРЕ СПАСИБІ ТА БОЖЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ
THANK YOU TO ALL OUR DONORS AND MAY
GOD'S BLESSINGS BE WITH YOU**

ДО ВІДОМА ЧЛЕНІВ ТА ПРИХОЖАН

ХРАМОВЕ СВЯТО СВ.ВОЛОДИМИРА

ПЕРЕНОСИТЬСЯ НА

5-го ЖОВТНЯ 2014 року

Organizations

Parish Council

Peter Bayrachny
President
416-603-3224
office@stvolodymyr.ca

Order of St. Andrew

Walter Chewchuk
416-603-3224

St. Volodymyr Brotherhood

Valentina Rodak
416-252-2439

Ukrainian Women's Association of Canada

Vera Melnyk
416-534-0633

"Golden Age"

Women's Fellowship of Sts. Joachim and Anna

Lydia Oleshnia
416-483-2596

*Просимо негайно
повідомити Отця,
коли хтось із наших
парафіян або прихожан
перебуває у лікарні або
потребує необхідної
пастирської опіки.*

Eastern Eparchy

**His Grace ANDRIY
Bishop of Toronto
and the Eastern Eparchy**

905-206-9372
905-206-9373 (fax)
bishopandriy@yahoo.com

**Fellowship of
Sts. Cyril & Methodios**
Oleg Holowaty

**St. Volodymyr
Ukrainian School**
Tanya Sunak
416-565-5125

Parents' Committee
Lydia Kyskyra
416-837-3086

Tytar
416-603-3224

Cultural Centre

905-847-6477

Slavko Adamec
416-737-0736

Expressions in Art
Olya Janschula
416-622-4494

**St. Volodymyr
Cemetery**
905-827-1647

*Please inform the
Priest immediately
in the event that any
of our church members
find themselves in the
hospital or in need of
spiritual guidance.*

Available online: www.stvolodymyr.ca

SCHEDULE OF SERVICES

PASTORAL SERVICES • AUGUST 16-23: FR. J. BUCIORA ☎ 905-855-7757

August 17, Sunday SUN. 10 AFTER PENTECOST 10-та НЕДЛЯ ПО П'ЯТИДЕСЯТНИЦІ	9:30 a.m.	Liturgy/Літургія
August 18, Monday	6:00 p.m.	Vespers/Вечірня
August 19, Tuesday TRANSFIGURATION ПРЕОБРАЖЕННЯ	9:30 a.m.	Liturgy/Літургія

PASTORAL SERVICES • AUGUST 23-30: FR. B. SENCIO ☎ 905-238-0132

August 23, Saturday	5:00 p.m.	Vespers/Вечірня
August 24, Sunday SUN. 11 AFTER PENTECOST 11-та НЕДЛЯ ПО П'ЯТИДЕСЯТНИЦІ	9:30 a.m.	Liturgy/Літургія
August 27, Wednesday	6:00 p.m.	Vespers/Вечірня
August 28, Thursday DORMITION MOTHER OF GOD УСПІННЯ БОГОРОДИЦІ	9:30 a.m.	Liturgy/Літургія

PASTORAL SERVICES • AUG. 30-SEP. 6: FR. J. BUCIORA ☎ 905-855-7757

August 30, Saturday	5:00 p.m.	Vespers/Вечірня
August 31, Sunday SUN. 12 AFTER PENTECOST 12-та НЕДЛЯ ПО П'ЯТИДЕСЯТНИЦІ	9:30 a.m.	Liturgy/Літургія

ALL SAINTS OF UKRAINE CHAPEL, OAKVILLE

Saturday - Vespers • 5:00 p.m. • Вечірня - Субота

Sunday - Liturgy • 10 a.m. • Літургія - Неділя